

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **M. M.,**
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KrÚ 78605/2019/ODSH/15, ze dne 29. 10. 2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vysoké Mýto (dále jen „*správní orgán I. stupně*“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „*zákon o silničním provozu*“).

2. Tohoto přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 25. 2. 2019 ve 22:53 hodin, na silnici I. třídy č. 35 v obci Hrušová u domu č. p. 51, ve směru jízdy na obec Vysoké Mýto jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda Superb, registrační značky X, řídil vozidlo rychlostí 95 km/h (po odečtení odchylky 3 km/h), přičemž dovolená rychlost byla v místě 50 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 citovaného zákona. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta 5 000 Kč a zákaz řízení po dobu 6 měsíců. Rovněž mu byla uložena povinnost uhradit náklady přestupkového řízení.

3. Žalobní body uplatněné v žalobě lze shrnout do dvou okruhů. Prvním je podle žalobce nedostatečně zjištěný skutkový stav věci. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí totiž není zřejmé místo spáchání přestupku. Ačkoliv žalobce navrhoval provedení místního šetření za účelem přesného zjištění místa spáchání přestupku, správní orgán tento návrh neakceptoval. Ve druhé žalobní námitce pak žalobce namítá, že mu nebyly správním orgánem prokázány materiální znaky daného přestupku. V napadeném rozhodnutí není konstatováno, koho žalobce svým jednáním ohrozil. Naplnění materiálního znaku nelze odůvodnit naplněním znaku formálního, což plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „*NSS*“) ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 - 45. Pro posouzení materiálního znaku přestupku by muselo dojít k přesnému zjištění místa spáchání přestupkového jednání, které je v této věci klíčové, neboť v místě, kde měl být přestupek spáchán, se nachází rovný, přehledný úsek komunikace. Vzniká tedy pochybnost o ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu či konkrétních osob, kdy naměřená rychlost v místě mimo zástavbu a na přehledném, rovném úseku není zjevně nepřiměřenou. Lze se tedy domnívat, že žalobce po formální stránce přestupek spáchal, avšak nebylo mu prokázáno, že by svým jednáním kohokoli ohrozil.

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že spisový materiál obsahuje dostatek podkladů a důkazů, které dostatečně konkretizují místo spáchání přestupku. Jsou jím především listinné důkazy pořízené Policií ČR a dále svědecké výpovědi policistů. Ostatně tuto žalobní námitku žalobce namítal i v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný dále odkázal na rozsudek NSS ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 44/2016. K další námitce pak žalovaný uvedl, že materiální stránkou přestupkového jednání se v odůvodnění svého rozhodnutí zabývaly oba správní orgány. Žalobce se daného jednání dopustil v obci, přičemž nešlo o bagatelní překročení rychlosti, neboť naměřená rychlost žalobce není dovolená ani mimo obec. Zpochybňování materiální stránky jednání tak není v tomto případě na místě.

5. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „*s.ř.s.*“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Žaloba není důvodná. Žalobní námitky

žalobce jsou v podstatě faktickým opakováním námitek odvolacích jakož i námitek uplatněných v rámci správního řízení v I. stupni.

6. Ze správního spisu vyplývá, že žalobci byla při průjezdu měřeným úsekem naměřena rychlost 95 km/h (po odečtení odchylky 3 km/h). Toto žalobce ani nespornuje. Po naměření rychlosti bylo vozidlo žalobce zastaveno. Vzhledem k tomu, že nebylo možné věc vyřídit příkazem na místě, byl s žalobcem sepsán úřední záznam o podezření ze spáchání přestupku. Tento žalobce vlastnoručně podepsal. V příkazním řízení byl žalobce uznán vinným a byla mu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz řízení na dobu 6 měsíců. Právní zástupce žalobce následně podal proti uvedenému příkazu odpor. V rámci ústního jednání, k němuž se žalobce ani jeho zástupce nedostavili, byli jako svědci vyslechnuti zasahující policisté. Následně zástupce žalobce zaslal správnímu orgánu vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, v němž poukazoval na to, že v řízení nebylo dostatečně prokázáno naplnění materiálního znaku přestupku.

7. Správní orgán I. stupně rozhodl opětovně tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku a uložil mu pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz řízení na dobu 6 měsíců. V odůvodnění rozhodnutí se pak náležitě vypořádal i s námitkami zástupce žalobce stran naplnění materiální stránky přestupku (s. 6 a 7 předmětného rozhodnutí).

8. Žalobce podal proti rozhodnutí prvostupňového orgánu nejprve blanketní odvolání, které posléze doplnil v tom směru, že v rozhodnutí absentuje odpovídajícím způsobem prokázané naplnění materiálního aspektu přestupku. Správní orgán měl dle jeho názoru vzít v potaz, že spáchaným přestupkem nevznikl žádný následek, neboť nedošlo k dopravní nehodě ani nebyl bezprostředním způsobem ohrožen žádný účastník silničního provozu. Tvzení materiálního aspektu bylo v rozhodnutí neúplné a nijak neprokázané. Poukázal na to, že vyšší rychlost rozhodně neznamená automaticky vyšší nebezpečí. Správní orgán, pokud tvrdil, že byla ohrožena bezpečnost silničního provozu, měl toto porušení prokázat.

9. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se zcela ztotožnil s tím, jak se s otázkou naplnění materiální stránky přestupku vypořádal prvostupňový orgán. Uvedl mj., že pro naplnění materiální stránky přestupku se nevyžaduje, aby jednáním přestupce byl skutečně ohrožen něčí život, zdraví nebo majetek. Postačí, že tímto protiprávním jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti, nikoliv k ohrožení konkrétních jednotlivců.

10. Jak soud již shora zmínil, žalobní námitky jsou faktickým opakováním námitek odvolacích. Proto bude podstatné vyhodnocení toho, jak se s těmito námitkami vypořádal žalovaný. Soudní přezkum ve správním řízení totiž není dalším přezkumným kolem ve správním řízení, nýbrž je zaměřen především na posouzení toho, zda ve správním řízení byla dodržena garantovaná práva žalobce. K tomu je třeba ještě uvést, že obě rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek.

11. K rozsahu přezkumu ve správním soudnictví a tedy i činnosti správních soudů je tedy třeba vyjasnit následující. V rozsudku ze dne 20. 10. 2015 ve věci č. 4037/10 – Fazia Ali v. Spojené království Evropský soud pro lidská práva však uvedl, že pojem „úplný přezkum“ však není vykládán doslova a Soud (zde míněno ESJP) se v zásadě spokojí, bude-

li přezkum dostatečný (sufficient review). Je třeba též přihlédnout ke specifčnosti řízení ve správním soudnictví, v rámci něhož může být skutkový přezkum v zásadě omezený a odvolací soudní orgán se může zaměřit spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání skutkových závěrů. Z článku 6 Úmluvy tak nevyplývá právo na přístup k soudu, který může nahradit názor správního orgánu svým vlastním názorem; v této souvislosti Soud (ESLP) zdůrazňuje, že musí být respektována rozhodnutí správních orgánů založená na vhodnosti (expediency), která jsou mnohdy přijímána ve specializovaných oblastech práva, jakými jsou např. územní plánování, ochrana životního prostředí či regulace lovu (např. Bryan proti Spojenému království, č. 19178/91, rozsudek ze dne 22. listopadu 1995, § 47). Při posuzování dostatečnosti soudního přezkumu je podle ESLP nutno posoudit

- pravomoci příslušného soudního orgánu,
- oblast, jíž se rozhodnutí správního orgánu týká, a to zejména z pohledu, zda obsahuje posouzení otázek vyžadujících zvláštní odborné znalosti,
- míru správního uvážení, kterou v dané věci příslušné správní orgány mají,
- způsob, jakým bylo rozhodnutí přijato, zejména z pohledu záruk, které měli účastníci správního řízení k dispozici, a
- obsah sporu včetně rozsahu soudní žaloby.

12. Soud (zde míněno ESLP) pak přezkoumává právní zakotvení soudního přezkumu jako celek, včetně procesních záruk, které účastníci řízení mají k dispozici, a ověřit, zda byly skutkové okolnosti v řízení jako celku náležitě přezkoumány.

13. V daném řízení týkajícím se shora uvedeného žalobce soud v rámci svého přezkumu ověřil, že shora uvedené podmínky pro naplnění spravedlivého správního řízení byly splněny. Žalobce měl dostatek možností se se správním spisem seznámit, účastnit se na řízení, byl s postupem správního orgánu v průběhu řízení seznámen. Účelem soudního přezkumu tak je zaměřit se spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání nových závěrů ve specializované oblasti práva. V soudním řízení je prostor ke skutkovému přezkumu věci toliko v omezeném případě, kdy by správní orgán postupoval v rozporu s oprávněnými zájmy účastníků, např. pokud by krátil nedůvodně jejich procesní práva, aplikoval nesprávně zákonné předpisy, atd.

14. Soud z napadeného rozhodnutí zjistil, že žalovaný se s odvolacími námitkami vypořádal dostatečným a právu odpovídajícím způsobem. Je proto případné, aby soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal.

15. V dané věci je třeba uvést, že oba správní orgány nerezignovaly na vypořádání se s námitkou zástupce žalobce stran materiální stránky přestupkového jednání. Správní orgán I. stupně se touto otázkou zabýval na s. 6 a 7 svého rozhodnutí. Správně uvedl, že nebezpečnost jednání žalobce vyplývá jednak přímo ze skutečnosti, že je toto jednání kvalifikováno jako zvláštní skutková podstata přestupku zákonem o provozu na pozemních komunikacích a rovněž s ohledem na konkrétní okolnosti přestupku došlo k narušení zájmu společnosti na tom, aby v provozu na pozemních komunikacích nedocházelo k porušování pravidel silničního provozu. Připomněl, že žalobce překročil

nejvyšší dovolenou rychlost o 45 km/h v obci, kde nejsou jízdní směry odděleny svodidly. V daném místě je pak zvýšený výskyt jiných vozidel a chodců, a to i v nočních hodinách, jak je správnímu orgánu na základě místní znalosti známo. V blízkosti se pak nachází autobusové zastávky a přechod pro chodce s ochranným ostrůvkem.

16. Krajský soud se s tímto plně ztotožňuje. Správní orgány se s touto námitkou vypořádaly vyčerpávajícím způsobem a není na místě, aby soud znovu (již po třetí) opakoval, co již bylo vyřčeno. Pokud žalobce v žalobě odkazuje na rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 – 45, pak nutno dodat, že i k tomuto se již v napadeném rozhodnutí vyjádřil žalovaný. V dané věci se jednalo o skutkově odlišný případ, kdy NSS konstatoval, že k formálním znakům přestupku se mohou přidružit takové významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen chráněný zájem společnosti, a tím tedy nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku.

17. V nyní projednávaném případě se však žádné takové okolnosti nevyskytují. Jak už několikrát poznamenáno, žalobce překročil rychlost v obci, v blízkosti zastávek autobusů nejméně o 45 km/h. S argumentací uvedenou v žalobě, totiž že provoz musel odpovídat možností jet vyšší rychlostí než je maximální povolená rychlost bez ohrožení jiných účastníků, se v žádném případě nelze ztotožnit. Skutečnost, že žalobce tento přestupek spáchal v nočních hodinách, neznamena bez dalšího menší, či dokonce jak tvrdí žalobce, žádné ohrožení bezpečnosti silničního provozu. Pokud by tomu tak totiž bylo, zákonodárce by jistě na tuto skutečnost reagoval například odlišnou nejvyšší povolenou rychlostí ve dne a v nočních hodinách. Ze strany žalobce však jde o absurdní úvahu. Byla to právě téměř dvojnásobně vyšší rychlost, než jaká je v obci povolena, kterou byl naplněn materiální znak přestupku. Bezohlednou jízdou žalobce tak byli ohroženi potenciální chodci či jiní účastníci silničního provozu, tedy byl naplněn znak jednání způsobilého ohrozit bezpečnost silničního provozu.

18. Další námitka žalobce stran nedostatečně zjištěného stavu věci, resp. neprovedení jím navrhovaného důkazu – místního šetření, rovněž není na místě. Lze ji vyhodnotit jako zcela nedůvodnou. Místo spáchání přestupku je dle soudu zcela jednoznačně určené, což plyne jak z oznámení přestupku na č. 1. 1 správního spisu, tak i ze souřadnic na výstupu z měřicího zařízení na č. 1. 2 správního spisu a v neposlední řadě i z výpovědí zasahujících policistů v rámci ústního jednání na č. 1. 19 – 22 správního spisu. Pokud žalobce v žalobě namítá, že o místě spáchání přestupku vzniká logická pochybnost vzhledem k pozici služebního vozidla a světelných podmínek, pak je třeba uvést, že tyto okolnosti žalobce nijak blíže nerozvádí a tyto tedy zůstávají pouze v rovině obecných, nekonkrétních tvrzení. V žádném případě pak není pravdou, že místo spáchání přestupku není jakýmkoli způsobem upřesněno v žádné části rozhodnutí, jak tvrdí žalobce. Krajský soud je s ohledem na shora uvedené toho názoru, že místo spáchání přestupku je v obou rozhodnutích dostatečně určité vymezeno.

19. Provedení místního šetření tak bylo s ohledem na dostatečně zjištěné místo spáchání přestupku zcela nadbytečné. Povinností správních orgánů je zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (ust. § 3 správního řádu), což bylo v dané věci naplněno. Není povinností správního orgánu provádět místní šetření, když stav věci je dostatečně zjištěn a provedení takové důkazu by nepřineslo žádné nové skutečnosti.

Správní orgán není vázán jakýmkoliv návrhem účastníka řízení na provedení důkazů (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012 – 32, bod 35). Ani tato žalobní námitka tak není důvodná.

20. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

21. Nad rámec odůvodnění lze pak poznamenat, že jednání žalobce ve správním řízení a rovněž v řízení soudním v rámci podané žaloby svědčí o snaze vyhnout se nevyhnutelným následkům svého protiprávního jednání. Jak už bylo jednou uvedeno, není úlohou správního soudu v tomto konkrétním případě znovu žalobci opakovat, v čem spočívá nebezpečnost jeho přestupkového jednání. Dodržování dopravních předpisů chrání nejen ostatní účastníky silničního provozu, ale i žalobce samotného. Nelze jezdit tak, jak se některým jednotlivcům zlíbí. Pokud se žalobce s touto elementární zásadou neztotožňuje a důsledky svého jednání v podobě ohrožení bezpečnosti účastníků silničního provozu mu musí vysvětlovat oba správní orgány a nakonec i soud, pak lze polemizovat, zda má být žalobce vůbec držitelem řidičského oprávnění.

22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 15. dubna 2020

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v.r.
soudce